I

(Πράξεις, γιά τήν ἰσχύ τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 389/82 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1982

περί ὁμάδων παραγωγῶν καί τῶν ἑνώσεών τους στόν τομέα τοῦ βάμβακος

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τήν πράξη προσχωρήσεως τοῦ 1979, καί ἰδίως τήν παράγραφο 9 τοῦ πρωτοκόλλου ἀριθ. 4,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς [1],

τή γνώμη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου [2],

Ἐκτιμώντας:

ὅτι κατά τό ὡς ἄνω πρωτόκολλο, προκειμένου νά σταθεροποιηθεῖ ἡ ἀγορά μέ τή βελτίωση τῶν διαρθρώσεων σέ ἐπίπεδο προσφορᾶς καί διαθέσεως στήν ἀγορά, τό καθεστώς ἐνισχύσεως στήν παραγωγή πρέπει νά συμπληρωθεῖ μέ ἐνισχύσεις ὑπέρ τῶν ὁμάδων παραγωγῶν καί τῶν ἑνώσεών τους:

— οἱ ὁποῖες συνιστῶνται μέ πρωτοβουλία τῶν ἰδιων τῶν παραγωγῶν,
— οἱ ὁποῖες προσφέρουν ἐπαρκή ἐγγύηση ὅσον ἀφορᾶ τή διάρκεια καί τήν ἀποτελεσματικότητα τῆς δράσεώς τους,
— οἱ ὁποῖες ἀναγνωρίζονται ἀπό τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος·

ὅτι στό ἐν λόγω πρωτόκολλο προβλέπεται ἐπίσης ὅτι ἐμπίπτει στή δικαιοδοσία τοῦ Συμβουλίου ἡ θέσπιση τῶν γενικῶν κανόνων τοῦ προαναφερθέντος καθεστῶτος κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς·

ὅτι ἐνδείκνυται, κατ' ἀρχήν, νά καθορισθοῦν λεπτομερεῖς ὅροι ἀναγνωρίσεως ὥστε νά ἐξασφαλίζεται ὅτι οἱ ὁμάδες καί οἱ ἑνώσεις θά ἀνταποκρίνονται, ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ τή διάρκεια καί τήν ἀποτελεσματικότητα τῆς δράσεώς τους, στίς ἀπαιτήσεις πού καθορίζονται ἀπό τό ἐν λόγω πρωτόκολλο· ὅτι, γιά τό σκοπό αὐτό, οἱ ὅροι αὐτοί πρέπει νά περιλαμβάνουν κυρίως τήν ὁλική συγκέντρωση τῆς προσφορᾶς καί ἕνα ἱκανοποιητικό ἔλεγχο τῆς παραγωγῆς καί τῆς διαθέσεως στήν ἀγορά καθώς καί διατάξεις πού εἶναι ἀπαραίτητες προκειμένου νά ἐξασφαλισθεῖ ὅτι οἱ ὁμάδες καί οἱ ἑνώσεις θά συγκροτοῦνται κατά τρόπο ἀρκετά σταθερό καί θά ἐμφανίζουν ἐπαρκή οἰκονομική δραστηριότητα·

ὅτι πρέπει, ἐπιπλέον, νά καθορισθεῖ ἡ φύση καί τό ὕψος τῶν ἐνισχύσεων πού θά χορηγοῦνται στίς ὁμάδες καί στίς ἑνώσεις· ὅτι ἡ χορήγηση ἐνισχύσεων γιά τήν κάλυψη τῶν δαπανῶν συστάσεως καί διοικητικῆς λειτουργίας τους γιά τά τρία πρῶτα ἔτη καθώς καί ἐνισχύσεων στίς ἐπενδύσεις πού εἶναι ἀπαραίτητες γιά τήν ἄσκηση τῶν δραστηριοτήτων τους κυρίως γιά τήν προσφορά καί τή διάθεση στήν ἀγορά μπορεῖ νά ἀποτελέσει τό κατάλληλο κίνητρο γιά τή δημιουργία ὁμάδων καί ἑνώσεων πού νά ἀνταποκρίνονται στίς ἀπαιτούμενες προϋποθέσεις· ὅτι πρέπει νά καταστεῖ ὑποχρεωτική ἡ χορήγηση τῶν προαναφερθεισῶν ἐνισχύσεων προκειμένου νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ ἐφαρμογή τοῦ σχεδιαζόμενου καθεστῶτος σέ ὅλες τίς περιοχές τῆς Κοινότητας στίς ὁποῖες θεωρεῖται ἀναγκαῖο·

ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τίς ἐνισχύσεις συστάσεως καί διοικητικῆς λειτουργίας, ἡ ἐνίσχυση πού χορηγεῖται στίς ἑνώσεις πρέπει νά περιοριστεῖ σέ ἕνα ἀνώτατο συνολικό ποσό γιά νά ληφθεῖ ὑπόψη τό γεγονός ὅτι κάθε μία ὁμάδα πού προσχωρεῖ ἔχει ἤδη τύχει ἤ ἐξακολουθεῖ νά τυγχάνει ἐνισχύσεων συστάσεως καί διοικητικῆς λειτουργίας· ὅτι πρέπει ἐπιπλέον νά καθορισθεῖ δεόντως καί μέ ἀκρίβεια τό ἐπίπεδο τῶν ἐνισχύσεων πού πρόκειται νά χορηγηθοῦν στίς ὀργανώσεις πού ὑπῆρχαν πρό τῆς θεσπίσεως τοῦ προβλεπομένου καθεστῶτος καθώς καί τό ἐπίπεδο τῶν ἐνισχύσεων πού πρέπει νά χορηγεῖται σέ περίπτωση συγχωνεύσεως ὀργανώσεων πού ἤδη πληροῦν τίς ἀπαιτούμενες προϋποθέσεις·

ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τίς ἐνισχύσεις στίς ἐπενδύσεις, πρέπει νά προβλεφθεῖ ὅτι ἀφοροῦν διαρθρώσεις πού πρόκειται νά χρησιμοποιηθοῦν ἀπό τίς ὁμάδες, ἀπό τίς ἑνώσεις ἤ ἀπό κοινοῦ ἀπό τά μέλη τους· ὅτι πρέπει ἐπιπλέον, νά ἐξασφαλισθεῖ ὅτι θά συμβάλουν στή συστηματική βελτίωση τῶν ὑφισταμένων διαρθρώσεων· ὅτι εἶναι σκόπιμο, κατά συνέπεια, νά προβλεφθεῖ ὅτι οἱ ἐνισχύσεις αὐτές χορηγοῦνται στά πλαίσια προγραμμάτων πού περιλαμβάνουν λεπτομερή ἀνάλυση τῆς καταστάσεως τοῦ τομέα καί τῆς σχεδιαζόμενης βελτιώσεως, καταρτίζονται ἀπό τά Κράτη μέλη καί ἐγκρίνονται ἀπό τήν Ἐπιτροπή στά πλαίσια διαδικασίας πού θά ἐξασφαλίζει

(1) ΕΕ ἀριθ. C 272 τῆς 24. 10. 1981, σ. 4.
(2) ΕΕ ἀριθ. C 327 τῆς 14. 12. 1981, σ. 120.

στενή συνεργασία μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν καί τῆς Ἐπιτροπῆς· ὅτι ἡ συνεργασία αὐτή μπορεῖ νά ἐξασφαλισθεῖ μέ τρόπο ἱκανοποιητικό στά πλαίσια τῆς Μόνιμης Ἐπιτροπῆς Γεωργικῶν Διαρθρώσεων πού συνεστήθη μέ τό ἄρθρο 1 τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς 4ης Δεκεμβρίου 1962 περί τοῦ συντονισμοῦ τῶν πολιτικῶν τῶν γεωργικῶν διαρθρώσεων (1)·

ὅτι προκειμένου οἱ κοινοτικές δαπάνες, πού συνδέονται μέ τήν ἐφαρμογή τοῦ ὑπό μελέτη καθεστῶτος, νά ὑποβληθοῦν σέ χρηματοδοτικούς κανόνες καί σέ κατάλληλες διαδικασίες πρέπει στόν τομέα αὐτό μέ τόν εἰδικό γεωργικό χαρακτήρα, νά τύχουν ἐφαρμογῆς οἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70 τοῦ Συμβουλίου τῆς 21ης Ἀπριλίου 1970 περί χρηματοδοτήσεως τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς (2), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 3509/80 (3)·

ὅτι πρέπει νά καθορισθεῖ ἡ σχεδιαζόμενη διάρκεια καθώς καί τό προβλεπόμενο κόστος τῆς κοινοτικῆς παρεμβάσεως· ὅτι διάρκεια πέντε ἐτῶν καί προβλεπόμενο κόστος 14 ἑκατομμύρια ECU μποροῦν νά συμβάλουν ἀποτελεσματικά στή βελτίωση τῆς διαρθρώσεως τῆς προσφορᾶς βάμβακος καί στήν προσαρμογή τῆς παραγωγῆς τοῦ προϊόντος αὐτοῦ στίς ἀπαιτήσεις τῆς ἀγορᾶς·

ὅτι ἡ Ἐπιτροπή πρέπει νά εἶναι σέ θέση νά ἐλέγχει ἄν οἱ θεσπιζόμενες ἀπό τά Κράτη μέλη διατάξεις γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ὑπό μελέτη καθεστῶτος τηροῦν τούς ὅρους του· ὅτι πρέπει ἐπιπλέον νά εἶναι σέ θέση νά ἀξιολογεῖ κάθε χρόνο τά πρακτικά ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀναφερθέντος καθεστῶτος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Διατάξεις γιά τή σύσταση καί τά καθήκοντα τῶν ὁμάδων παραγωγῶν καί τῶν ἑνώσεών τους καθώς καί γιά τίς ἐνισχύσεις πού τούς χορηγοῦνται γιά τό ξεκίνημά τους

Ἄρθρο 1

1. Ὁμάδα παραγωγῶν, κατά τήν ἔννοια τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, νοεῖται κάθε ὀργάνωση παραγωγῶν βάμβακος σέ μάζες, τῆς κλάσεως 55.01 τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου, ἡ ὁποία συνεστήθη μέ τήν πρωτοβουλία τῶν ἴδιων τῶν παραγωγῶν μέ σκοπό κυρίως:

— τήν προώθηση τῆς συγκεντρώσεως τῆς προσφορᾶς,

— τήν προσαρμογή τῆς προσφορᾶς στίς ἀπαιτήσεις τῆς ἀγορᾶς,

καί ἡ ὁποία ἔχει ἀναγνωρισθεῖ ἀπό τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2.

2. Ἕνωση, κατά τήν ἔννοια τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, νοεῖται κάθε ὀργάνωση ἀποτελούμενη ἀπό ὁμάδες παραγωγῶν, ἡ ὁποία ἐπιδιώκει τούς ἴδιους σκοπούς μέ τίς τελευταῖες καί ἡ ὁποία ἔχει ἀναγνωρισθεῖ ἀπό τό Κράτος μέλος σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2.

Ἄρθρο 2

1. Τά Κράτη μέλη ἀναγνωρίζουν τίς ὁμάδες παραγωγῶν καί τίς ἑνώσεις τους, συμπεριλαμβανομένων τῶν ὀργανώσεων πού ἤδη ὑπάρχουν κατά τό χρόνο ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, οἱ ὁποῖες ὑποβάλλουν σχετική αἴτηση καί πληροῦν τίς κατωτέρω προϋποθέσεις:

α) προβλέπουν στό καταστατικό τους τήν ὑποχρέωση γιά τούς παραγωγούς πού εἶναι μέλη τῶν ὁμάδων καί γιά τίς ὁμάδες πού εἶναι μέλη τῆς ἑνώσεως:

— νά παρέχουν, σχετικά μέ τή συγκομιδή καί τά διαθέσιμά τους, τίς πληροφορίες πού τούς ζητοῦνται ἀπό τήν ὁμάδα ἤ τήν ἕνωση,

— νά ἐφαρμόζουν, ὅσον ἀφορᾶ τήν παραγωγή καί τή διάθεση στήν ἀγορά, τούς κανόνες πού ἔχουν υἱοθετηθεῖ ἀντίστοιχα ἀπό τήν ὁμάδα ἤ τήν ἕνωση,

— νά διαθέτουν στήν ἀγορά τό σύνολο τῆς παραγωγῆς τους μέσω τῆς ὁμάδας ἤ τῆς ἑνώσεως.

Ὡστόσο:

— ἡ τελευταία αὐτή ὑποχρέωση δέν ἐφαρμόζεται γιά τό τμῆμα τῆς παραγωγῆς γιά τό ὁποῖο οἱ παραγωγοί ἔχουν συνάψει συμβάσεις πωλήσεως ἤ ἔχουν ἀναλάβει ὑποχρέωση διαθέσεώς του πρίν ἀπό τήν εἴσοδό τους στήν ὁμάδα, ἐφ' ὅσον ἡ ἐν λόγω ὁμάδα εἶχε ἐνημερωθεῖ, πρίν ἀπό τήν εἴσοδό τους, γιά τήν ἔκταση καί τή διάρκεια τῶν κατ' αὐτόν τόν τρόπο ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων,

— ἡ ὁμάδα ἤ ἡ ἕνωση μπορεῖ νά ἐξουσιοδοτεῖ τά μέλη της νά πραγματοποιοῦν μόνα τους, σέ συμβατική βάση, τή διάθεση στήν ἀγορά ἑνός μέρους τῆς παραγωγῆς σύμφωνα μέ κανόνες πού καθορίζουν καί τῶν ὁποίων ἐλέγχουν τήν ἐφαρμογή·

β) ἔχουν ἐπαρκή οἰκονομική δραστηριότητα. Γιά τό σκοπό αὐτό πρέπει:

— οἱ μέν ὁμάδες νά ἀντιπροσωπεύουν τουλάχιστον 10 παραγωγούς, οἱ δέ ἑνώσεις τουλάχιστον 50 ὁμάδες,

— οἱ μέν ὁμάδες νά ἐλέγχουν ἐτήσια ποσότητα παραγωγῆς μή ἐκκοκισμένου βάμβακος τουλάχιστον 175 τόνων βάμβακος, οἱ δέ ἑνώσεις τουλάχιστον 10 000 τόνων.

Ἐν τούτοις, κατά παρέκκλιση τῶν διατάξεων αὐτῶν:

— οἱ ὁμάδες παραγωγῶν οἱ συνιστώμενες στή Σικελία πρέπει νά ἐλέγχουν ἐτήσια ποσότητα παραγωγῆς μή ἐκκοκισμένου βάμβακος τουλάχιστον 100 τόνων,

— οἱ ἑνώσεις οἱ συνιστώμενες στήν Ἰταλία πρέπει νά ἀντιπροσωπεύουν τίς ὁμάδες παραγωγῶν πού ὑπάρχουν σέ κάθε περιοχή παραγωγῆς,

(1) ΕΕ ἀριθ. 136 τῆς 17. 12. 1962, σ. 2892/62.
(2) ΕΕ ἀριθ. L 94 τῆς 28. 4. 1970, σ. 13.
(3) ΕΕ ἀριθ. L 367 τῆς 31. 12. 1980, σ. 87.

— οἱ ἑνώσεις οἱ συνιστώμενες στήν ἠπειρωτική δυτική καί στή βορειοανατολική Ἑλλάδα μποροῦν, μέ σύμφωνη γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς, νά ἀντιπροσωπεύουν τίς ὁμάδες παραγωγῶν πού ὑπάρχουν σέ ἐπίπεδο κάθε μιᾶς ἀπό τίς περιοχές αὐτές, ἐάν, λόγω δυσχερειῶν μετακινήσεως πού ὀφείλονται στήν κατάσταση τοῦ δικτύου τῶν μέσων συγκοινωνιῶν, δέν ἐξασφαλίζεται διαφορετικά ἡ καλή λειτουργία τῶν ἑνώσεων αὐτῶν·

γ) ἔχουν νομική προσωπικότητα ἤ ἐπαρκῆ ἱκανότητα δικαίου γιά νά εἶναι, σύμφωνα μέ τήν ἐθνική νομοθεσία, ὑποκείμενα δικαιωμάτων καί ὑποχρεώσεων·

δ) περιλαμβάνουν στό καταστατικό τους διατάξεις πού ἐξασφαλίζουν ὅτι τά μέλη μιᾶς ὁμάδας ἤ ἑνώσεως, πού ἐπιθυμοῦν νά ἀποχωρήσουν ἔχουν τή δυνατότητα νά τό πράξουν:

— ὕστερα ἀπό τριετή τουλάχιστον συμμετοχή τους στήν ὁμάδα ἤ τήν ἕνωση μετά τήν ἀναγνώρισή τους, καί

— ὑπό τόν ὅρο ὅτι κοινοποιοῦν τήν πρόθεσή τους ἐγγράφως στήν ὁμάδα ἤ τήν ἕνωση τουλάχιστον δώδεκα μῆνες πρίν ἀπό τήν ἀποχώρησή τους.

Οἱ διατάξεις αὐτές ἐφαρμόζονται μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν ἐθνικῶν νομοθετικῶν ἤ κανονιστικῶν διατάξεων πού ἀποσκοποῦν στήν προστασία, σέ καθορισμένες περιπτώσεις, τῆς ὁμάδας, τῆς ἑνώσεως ἤ τῶν πιστωτῶν τους ἔναντι τῶν οἰκονομικῶν συνεπειῶν πού θά μποροῦσαν νά προκύψουν ἀπό τήν ἀποχώρηση ἑνός μέλους ἤ στήν παρεμπόδιση τῆς ἀποχωρήσεως ἑνός μέλους κατά τή διάρκεια τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως·

ε) τηροῦν χωριστά λογιστικά βιβλία γιά τίς δραστηριότητες γιά τίς ὁποῖες ἀναγνωρίζονται. Αὐτά τά λογιστικά βιβλία καθώς καί αὐτά πού σχετίζονται μέ τίς ἄλλες δραστηριότητες τῆς ὁμάδας ἤ τῆς ἑνώσεως ἔχουν σκοπό κυρίως νά ἐπιτρέπουν τόν ὑπολογισμό τῶν ἐνισχύσεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 4 καθώς καί τήν ἐξακρίβωση τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῶν τῶν ἐνισχύσεων καθώς καί ἐκείνων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 5·

στ) δέν κατέχουν δεσπόζουσα θέση στή κοινή ἀγορά·

ζ) ἀποκλείουν, ὅσον ἀφορᾶ τό σύνολο τῶν δραστηριοτήτων τους, κάθε διάκριση μεταξύ τῶν παραγωγῶν ἡ ὁποία ἀντιβαίνει στή λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς καί στήν ἐπίτευξη τῶν γενικῶν στόχων τῆς συνθήκης καί ἰδίως κάθε διάκριση πού ἔχει σχέση μέ τήν ἰθαγένεια ἤ τόν τόπο ἐγκαταστάσεως.

2. Ἡ διάθεση στή ἀγορά, κατά τήν ἔννοια τῆς παραγράφου 1 περίπτωση α, καλύπτει τίς ἀκόλουθες δραστηριότητες σχετικά μέ τό προϊόν πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1:

— συγκέντρωση προσφορᾶς,

— προετοιμασία γιά πώληση,

— προσφορά σέ ἀγοράζοντες χονδρικῶς.

Ἄρθρο 3

1. Τά Κράτη μέλη:

— ἀποφασίζουν γιά τήν ἀναγνώριση ἐντός προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπό τῆς καταθέσεως τῆς αἰτήσεως,

— ἀνακοινώνουν, ἐντός προθεσμίας δύο μηνῶν, στήν Ἐπιτροπή κάθε ἀπόφαση χορηγήσεως, ἀρνήσεως ἤ ἀνακλήσεως τῆς ἀναγνωρίσεως.

2. Ἡ ἀναγνώριση μιᾶς ὁμάδας παραγωγῶν ἤ ἑνώσεως ἀνακαλεῖται:

α) ἐάν δέν πληρώθηκαν ἤ δέν πληροῦνται πλέον οἱ ὅροι ἀναγνωρίσεως πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό·

β) ἐάν βασίζεται σέ ἐσφαλμένα στοιχεῖα·

γ) ἐάν ἡ ὁμάδα ἤ ἡ ἕνωση ἐξασφάλισε τήν ἀναγνώριση μέ ἀντικανονικά μέσα·

δ) στήν περίπτωση πού ἡ Ἐπιτροπή διαπιστώνει ὅτι τό ἄρθρο 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ἐφαρμόζεται στίς συμφωνίες, ἀποφάσεις καί τίς ἐναρμονισμένες πρακτικές πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 3.

Στήν περίπτωση πού προβλέπεται στό σημεῖο γ, ἡ ἀνάκληση τῆς ἀναγνωρίσεως ἔχει ἀναδρομική ἰσχύ καί οἱ ἐνισχύσεις πού ἔχουν χορηγηθεῖ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 καί 5 ἐπανακτῶνται.

3. Στήν περίπτωση πού ἡ Ἐπιτροπή διαπιστώνει, ὅτι τό ἄρθρο 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ἐφαρμόζεται στίς συμφωνίες, ἀποφάσεις ἤ τίς ἐναρμονισμένες πρακτικές:

— μέ τίς ὁποῖες παραγωγοί πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση συγκροτοῦν ὁμάδα πού πληροῖ τούς ὅρους τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἤ ὁμάδες συγκροτοῦν ἕνωση πού πληροῖ τούς ὅρους τοῦ παρόντος κανονισμοῦ,

— ἤ μέ τίς ὁποῖες θεσπίζονται ἤ ἐκτελοῦνται οἱ κοινοί κανόνες τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 1 σημεῖο α δεύτερη περίπτωση,

ἡ σχετικά μέ αὐτές λαμβανομένη ἀπόφαση ἐφαρμόζεται μόνο ἀπό τῆς ἡμερομηνίας τῆς διαπιστώσεως.

Ἄρθρο 4

1. Τά ἐνδιαφερόμενα Κράτη μέλη χορηγοῦν στίς ὁμάδες καί ἑνώσεις, κατά τή διάρκεια τριῶν ἐτῶν ἀπό τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀναγνωρίσεώς τους, ἐνισχύσεις γιά νά ἐνθαρρύνουν τή σύστασή τους καί νά διευκολύνουν τή διοικητική λειτουργία τους. Τό ποσό τῶν ἐνισχύσεων αὐτῶν εἶναι δυνατόν νά καταβάλλεται κατά τή διάρκεια περιόδου πέντε ἐτῶν.

2. Τό ὕψος τῶν ἐνισχύσεων πού χορηγοῦνται στίς ὁμάδες παραγωγῶν γιά τό πρῶτο, δεύτερο καί τρίτο ἔτος ἀντίστοιχα:

α) ἰσοῦται κατ' ἀνώτατο ὅριο μέ 3, 2 καί 1 % τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων:

— πού προέρχονται ἀπό τίς ὁμάδες παραγωγῶν πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1,

— τά ὁποῖα ἀφορᾶ ἡ ἀναγνώριση καί τά ὁποῖα διατίθενται στήν ἀγορά·

β) δέν μπορεῖ ὡστόσο νά ὑπερβαίνει τό 60, 40 καί 20 % τῶν πραγματικῶν δαπανῶν συστάσεως καί διοικητικῆς λειτουργίας τους.

3. Τό ποσό τών ενισχύσεων πού χορηγεῖται στίς ενώσεις:

α) ἰσοῦται κατ' ἀνώτατο ὅριο μέ 60, 40 καί 20 % τών πραγματικῶν δαπανῶν συστάσεως καί διοικητικῆς λειτουργίας τους γιά τό πρῶτο, δεύτερο καί τρίτο ἔτος ἀντίστοιχα·

β) δέν μπορεῖ, ὡστόσο νά ὑπερβαίνει τό συνολικό ποσό τών 50 000 ECU.

4. 'Η ἀξία τών προϊόντων τῆς παραγράφου 2 περίπτωση α ὑπολογίζεται κατ' ἀποκοπή γιά κάθε ἔτος βάσει:

— τῆς ἐτήσιας ποσότητας πού διατίθεται στή ἀγορά σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 παράγρος 1 σημεῖο α τρίτη περίπτωση,

— τοῦ μέσου ὅρου τών τιμῶν πού ἐπιτυγχάνει ὁ παραγωγός.

5. Οἱ πραγματικές δαπάνες συστάσεως καί διοικητικῆς λειτουργίας, κατά τήν ἔννοια τών παραγράφων 2 περίπτωση β καί 3 περίπτωση α, καθορίζονται σύμφωνα μέ τόν κανονισμό ΕΟΚ ἀριθ. 2084/80 (1).

6. Οἱ προβλεπόμενες ἀπό τό παρόν ἄρθρο ενισχύσεις χορηγοῦνται:

α) στίς ὁμάδες καί στίς ἑνώσεις πού συνεστήθησαν πρίν ἀπό τήν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, μόνο στό μέτρο τών συμπληρωματικῶν δαπανῶν πού ἀπαιτήθηκαν γιά τήν προσαρμογή τους στίς ἀπαιτήσεις τοῦ ἄρθρου 2·

β) στίς ὁμάδες καί στίς ἑνώσεις πού σχηματίζονται ἀπό προϋπάρχουσες ὀργανώσεις οἱ ὁποῖες πληροῦν ἤδη τούς ὅρους τοῦ παρόντος κανονισμοῦ μόνο:

— ἄν προκύπτουν ἀπό συγχώνευση πού νά τούς ἐπιτρέπει νά ἐπιτύχουν καλύτερα τούς σκοπούς πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1,

— στό μέτρο τών δαπανῶν πού συνεπάγεται ἡ σύστασή τους (δαπάνες σχετικές μέ τίς προπαρασκευαστικές ἐργασίες καί τήν κατάρτιση τῆς συστατικῆς πράξεως καί τοῦ καταστατικοῦ).

ΤΙΤΛΟΣ II

Ενισχύσεις στίς ἐπενδύσεις πού μποροῦν νά χορηγηθοῦν στίς ὁμάδες παραγωγῶν καί τίς ἑνώσεις τους

Ἄρθρο 5

1. Προκειμένου νά συμβάλουν στή βελτίωση τών διαρθρώσεων σέ ἐπίπεδο προσφορᾶς καί διαθέσεως στήν ἀγορά καί στήν τυποποίηση καί βελτίωση τῆς ποιότητας, στά Κράτη μέλη χορηγοῦν στίς ὁμάδες παραγωγῶν καί ἑνώσεις, πού ἔχουν συσταθεῖ βάσει τοῦ ἄρθρου 2, ενισχύσεις στίς ἐπενδύσεις:

α) πού εἶναι ἀπαραίτητες:

— γιά τήν ἐφαρμογή τών κοινῶν κανόνων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2 παράγραφος 1 σημεῖο α δεύτερη περίπτωση,

— γιά τή διάθεση στήν ἀγορά πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2 παράγραφος 1 σημεῖο α τρίτη περίπτωση:

καί πού ἀφοροῦν κυρίως τή συγκομιδή, τήν ἐκκόκκιση, τήν ἀποθήκευση καί τή συσκευασία·

β) πού προορίζονται νά χρησιμοποιηθοῦν ἀπό τήν ὁμάδα ἤ τήν ἕνωση ἤ ἀπό κοινοῦ ἀπό τά μέλη τους·

γ) πού ἐγγράφονται στά προγράμματα πού ἐγκρίνονται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 8.

2. Οἱ ενισχύσεις πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1 εἶναι ἴσες κατ' ἀνώτατο ὅριο πρός τό 50 % τοῦ κόστους τῆς πραγματοποιούμενης ἐπενδύσεως.

Ἄρθρο 6

1. Τά προγράμματα ἀποβλέπουν στήν ἀνάπτυξη καί τήν ὀρθολογική ὀργάνωση τῆς παραγωγῆς καί τῆς διαθέσεως τοῦ βάμβακος στήν ἀγορά. Καταρτίζονται ἀπό τά Κράτη μέλη καί καλύπτουν μέρος ἤ τό σύνολο τῆς ἐπικράτειάς τους.

2. Τά προγράμματα περιλαμβάνουν τουλάχιστον τά ἀκόλουθα στοιχεῖα:

α) τόν προσδιορισμό τῆς γεωγραφικῆς περιοχῆς καί τών δραστηριοτήτων πού ἀφοροῦν·

β) τήν ὑφιστάμενη κατά τήν ἔναρξη κατάσταση καί τίς τάσεις πού ἀναμένεται νά προκύψουν, ἰδίως σέ ὅ,τι ἀφορᾶ:

— τήν παραγωγή βάμβακος (ποσότητα, ἔκταση, σπουδαιότητα σέ σχέση μέ τή συνολική παραγωγή, διάθρωση, ὑπάρχουσα κατάσταση σέ ἐπίπεδο ἐκμηχανήσεως),

— τίς δυνατότητες διαθέσεως καί τίς προοπτικές τους,

— τήν ὑπάρχουσα κατάσταση σέ ἐπίπεδο προσφορᾶς, διαθέσεως στήν ἀγορά καί προετοιμασίας γιά πώληση, καί ἰδίως τό δυναμικό τών ἐνδιαφερόμενων ἐπιχειρήσεων (συμπεριλαμβανομένων τών ἐπιχειρήσεων ἐκκοκκίσεως)·

γ) τίς ἀνάγκες στίς ὁποῖες ἀνταποκρίνεται τό πρόγραμμα καί τούς στόχους πού ἐπιδιώκει κυρίως:

— τό δυναμικό πού πρέπει νά ἐπιτευχθεῖ συνολικά καί κατά συγκεκριμένη περιοχή, τό ὁποῖο κατανέμεται ἀνά διαφορετικό τύπο ἐπενδύσεων καί κλιμακώνεται διαχρονικά,

— τά προβλεπόμενα κριτήρια ἀποδόσεως·

δ) τίς ἐπιδράσεις τοῦ προγράμματος στό εἰσόδημα τών γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων τῆς ἐν λόγω γεωγραφικῆς περιοχῆς·

ε) τά μέσα γιά τήν ἐπίτευξη τών στόχων τοῦ προγράμματος, ἰδίως: συνολικό ποσό ἐπενδύσεων (συμπεριλαμβανομένης τῆς μεθόδου ὑπολογισμοῦ), διάκριση μεταξύ τοῦ ποσοῦ πού προορίζεται γιά τόν ἐκσυγχρονισμό καί ἐκείνου πού προορίζεται γιά τήν ἀνάπτυξη καθώς καί μεταξύ τών ποσῶν πού προορίζονται γιά τούς διάφορους τύπους ἐπενδύσεων καί τίς διάφορες ἐνδιαφερόμενες περιοχές·

(1) ΕΕ ἀριθ. L 203 τῆς 5. 8. 1980, σ. 9.

στ) τό ποσοστό ἐνισχύσεως πού προβλέπεται ἀπό τό Κράτος μέλος ὑπέρ τῶν διαφορετικῶν τύπων ἐπενδύσεων·

ζ) τήν προβλεπόμενη προθεσμία γιά τήν πραγματοποίηση τοῦ προγράμματος ἡ ὁποία δέν πρέπει νά ξεπερνᾶ τά πέντε ἔτη.

Ἄρθρο 7

1. Τά προγράμματα καθώς καί οἱ τελικές τους προσαρμογές διαβιβάζονται στήν Ἐπιτροπή ἀπό τό ἤ τά Κράτη μέλη στό ἔδαφος τῶν ὁποίων ὀφείλουν νά ἐκτελεσθοῦν.

2. Κατόπιν αἰτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, τό ἤ τά Κράτη μέλη πού ἐνδιαφέρονται γιά ἕνα πρόγραμμα παρέχουν συμπληρωματικά στοιχεῖα πρός ἐκτίμηση στά πλαίσια τῶν πληροφοριῶν πού ἀπαιτοῦνται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 6.

Ἄρθρο 8

1. Ἐντός προθεσμίας ἕξι μηνῶν ἀπό τῆς ἡμερομηνίας λήψεως κάθε προγράμματος ἤ τῶν τροποποιήσεών του, ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει γιά τήν ἔγκρισή του κατά τήν διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 22 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 355/77 τοῦ Συμβουλίου τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1977 περί κοινῆς δράσεως γιά τή βελτίωση τῶν συνθηκῶν μεταποιήσεως καί ἐμπορίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων [1], μέ τήν προϋπόθεση ὅτι παρέχονται ὅλα τά στοιχεῖα πού προβλέπονται στό ἄρθρο 6 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

2. Κατά τήν προβλεπόμενη στήν παράγραφο 1 ἔγκριση, ἡ Ἐπιτροπή καθορίζει, ἐνδεχομένως, κατόπιν συμφωνίας μέ τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος, τά βασικά στοιχεῖα πού πρέπει νά ἀναφέρονται στήν ἔκθεση πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 14 δεύτερη περίπτωση.

ΤΙΤΛΟΣ III

Χρηματοδοτικές διατάξεις

Ἄρθρο 9

Τά μέτρα πού προβλέπονται στόν τίτλο I καί II τοῦ παρόντος κανονισμοῦ θεωροῦνται ὡς κοινές ἐνέργειες κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 6 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70.

Ἄρθρο 10

1. Ἡ διάρκεια πού προβλέπεται γιά τήν πραγματοποίηση τῶν κοινῶν ἐνεργειῶν εἶναι πέντε ἔτη ἀπό τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

2. Πρίν ἀπό τή λήξη τῆς περιόδου πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1, ὁ παρών κανονισμός θά ἐπανεξετασθεῖ ἀπό τό Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καί βάσει ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς πού θά ἐμφανίζει τά ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς του.

3. Τό προβλεπόμενο συνολικό κόστος τῆς κοινῆς ἐνέργειας πού προβλέπεται στόν τίτλο I καί τό ὁποῖο ἐπιβαρύνει τό Ταμεῖο, Τμῆμα Προσανατολισμοῦ, ἀνέρχεται σέ 2 ἑκατομμύρια ECU.

4. Τό προβλεπόμενο συνολικό κόστος τῆς κοινῆς ἐνέργειας πού προβλέπεται στόν τίτλο II καί τό ὁποῖο ἐπιβαρύνει τό Ταμεῖο, Τμῆμα Προσανατολισμοῦ, ἀνέρχεται σέ 12 ἑκατομμύρια ECU.

5. Τό ἄρθρο 6 παράγραφος 5 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70 ἐφαρμόζεται στόν παρόντα κανονισμό.

Ἄρθρο 11

1. Οἱ δαπάνες τῶν Κρατῶν μελῶν, στό πλαίσιο τῶν κοινῶν ἐνεργειῶν πού προβλέπονται στούς τίτλους I καί II εἶναι ἐπιλέξιμες ἀπό τό Ταμεῖο, Τμῆμα Προσανατολισμοῦ.

2. Τό Ταμεῖο, Τμῆμα Προσανατολισμοῦ, ἀποδίδει στά Κράτη μέλη τό 40 % τῶν ἐπιλέξιμων δαπανῶν.

3. Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 2 θεσπίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 13 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70.

Ἄρθρο 12

1. Οἱ αἰτήσεις ἀποδόσεως ἀφοροῦν δαπάνες πού πραγματοποιοῦνται ἀπό τά Κράτη μέλη κατά τή διάρκεια τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους καί ὑποβάλλονται στήν Ἐπιτροπή πρίν ἀπό τήν 1η Μαΐου τοῦ ἑπόμενου ἔτους.

2. Ἡ συνδρομή τοῦ Ταμείου ἀποφασίζεται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 7 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70.

3. Προκαταβολές μποροῦν νά χορηγηθοῦν ἀπό τήν Ἐπιτροπή.

4. Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου θεσπίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70.

Ἄρθρο 13

Ὁ παρών κανονισμός δέν θίγει τό δικαίωμα τῶν Κρατῶν μελῶν νά λαμβάνουν, στό πλαίσιο τῶν ἐνισχύσεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 4 παράγραφοι 2 καί 3, συμπληρωματικά μέτρα ἐνισχύσεως, μέ ὅρους ἤ λεπτομέρειες χορηγήσεως διαφορετικές ἐκείνων πού προβλέπονται σ' αὐτόν ἤ γιά ποσά μεγαλύτερα τῶν ἀνωτάτων ὁρίων πού προβλέπονται σ' αὐτόν, μέ τήν ἐπιφύλαξη ὅτι τά μέτρα αὐτά δέν ἀντίκεινται στά ἄρθρα 92, 93 καί 94 τῆς συνθήκης.

[1] ΕΕ ἀριθ. L 51 τῆς 23. 2. 1977, σ. 1.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Γενικές διατάξεις

Ἄρθρο 14

Τά ἐνδιαφερόμενα Κράτη μέλη γνωστοποιοῦν στήν Ἐπιτροπή:

— τίς νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ τό ἀργότερο ἕνα μήνα μετά τή θέσπισή τους,

— ἔκθεση τῶν ἀποτελεσμάτων ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ κάθε ἔτος πρίν ἀπό τίς 31 Μαρτίου, καί τήν πρώτη φορά πρίν ἀπό τίς 31 Μαρτίου 1983.

Ἄρθρο 15

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν τρίτη ἡμέρα ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.*

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 15 Φεβρουαρίου 1982.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

P. de KEERSMAEKER